

The Teaching Legacy of Derek Prince มรดกแห่งคำสอนจาก เดริก ปรินซ์

The Lord's Treasure คลังอันมั่งคั่งของพระเจ้า

“กลัว”เป็นคำที่มีอิทธิพลรุนแรง ทศนคติที่มีต่อ“ความกลัว”ของมนุษย์ก่อให้เกิดการตอบสนองต่างๆ

ขึ้นอยู่กับชนิดของความกลัวที่ถูกหยิบยกขึ้นมาพูดถึง “ความกลัว”บางชนิดก่อให้เกิดผลร้ายต่อชีวิตและส่งผลให้มนุษย์มีพฤติกรรมที่เป็นลบ เช่น ความกลัวที่มีเด, ความกลัวการโดยสารเครื่องบิน หรือความกลัวมนุษย์ หากแต่มีความกลัวหนึ่งที่ทำให้ผลดีต่อชีวิต

อีกทั้งยังเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในทุกๆด้านของชีวิตด้วย ความกลัวที่ว่านี้เป็นความกลัวที่เราทุกคนพึงมีเพื่อการพัฒนาชีวิต

ข้าพเจ้ากำลังพูดถึงความเกรงกลัวหรือความยำเกรงที่มีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า (คำว่า “Fear of God”

ในพระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ킹เจมส์และอมตธรรมได้ให้ความหมายว่า “ความยำเกรงพระเจ้า” - ผู้แปล)

บทสนทนาเรื่องความเกรงกลัวหรือความยำเกรงที่มีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้านั้นมักจะ ไม่ค่อยจะได้อยู่ในอันดับต้นๆของเรื่องนารู้ยอคนิคมเท่าไรนัก บางคนอาจพูดได้ว่า “ฉันไม่ชอบความกลัว ฉันไม่อยากจะยินดียิ่งคำที่เกี่ยวกับมัน เพราะมันไม่เป็นมงคลกับชีวิต”

..แต่ขอให้ข้าพเจ้าได้หันใจท่านเพื่อจะได้ใคร่ครวญเกี่ยวกับมุมมองในเรื่องนี้อีกสักครั้ง โดยถ้อยคำไม่กี่คำซึ่งร้อยเรียงในหนังสืออิสยาห์ 33:6 ที่จะพลิกผันทุกอย่างอย่างสิ้นเชิง .. “องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเป็นความมั่นคงสำหรับวันเวลาของเจ้า เป็นคลังอันมั่งคั่งแห่งความรอด สติปัญญา และความรู้ ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นกุญแจไขคลังนี้” (อมตธรรม) ...

ความหมายในที่นี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าความยำเกรงพระเจ้านั้นไม่ใช่เรื่องในแง่ลบ

แต่มันคือทรัพย์สมบัติที่พระเจ้าต้องการจะแบ่งปันให้กับประชากรของพระองค์

คริสเตียนบางส่วนมักเชื่อว่าความยำเกรงพระเจ้าเป็นเพียงสิ่งที่ถูกกล่าวในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมเท่านั้น

ข้าพเจ้าได้พบคริสเตียนหลายท่านประพุดติรากับว่าไม่มีความจำเป็นใดๆที่พวกเขาต้องยำเกรงพระเจ้า

เขาเหล่านั้นเชื่อว่าความยำเกรงพระเจ้าเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับยุคปัจจุบัน แต่พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวไว้เช่นนั้น

อีกทั้งยังเป็นความเชื่อที่ไม่ถูกต้องด้วย ให้เรามาสืบหาพระวจนะซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับความยำเกรงพระเจ้าร่วมกันในพระธรรมสดุดี 19:9 กล่าวว่า

“ความยำเกรงพระยาห์เวห์นั้นสะอาดหมดจดถาวรเป็นนิรันดร์” – ไม่มีเวลาใดเลยที่ความยำเกรงพระเจ้าจะมีความสำคัญที่ด้อยลง เพราะว่ามัน

“ถาวรเป็นนิรันดร์” ในพระธรรมสุภาษิต 23:17 กล่าวว่า “จงยำเกรงพระยาห์เวห์ตลอดเวลา” ความยำเกรงพระเจ้านั้นจึงคงอยู่ถาวรเป็นนิรันดร์

และเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตลอดเวลา หรือสามารถกล่าวได้ว่า トラบที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ท่านจะต้องยำเกรงพระเจ้า

หลายคนมีทัศนคติในทางลบอย่างมากเกี่ยวกับทำที่ที่เพิ่งแสดงออกถึงความเกรงกลัวหรือความยำเกรงพระเจ้า เพื่อความเข้าใจที่กระจ่างขึ้น

ข้าพเจ้าจะเริ่มต้นด้วยการชี้ว่าสิ่งใดบ้างที่ไม่เกี่ยวข้องกับความยำเกรงพระเจ้า อันดับแรก คือ

ความเกรงกลัวหรือยำเกรงพระเจ้านั้นไม่ใช่ความกลัวชนิดเดียวกับความกลัวที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

มันไม่ใช่ความกลัวเดียวกันที่เกิดขึ้นในเวลาที่ท่านเห็นวารถยนต์ของท่านกำลังจะพุ่งชนกับอะไรบางอย่าง อันดับที่สอง

ความยำเกรงพระเจ้าไม่ใช่ความกลัวเนื่องจากการถูกรอบงำโดยสิ่งที่ชั่วร้าย

และไม่ใช่ความกลัวที่เกิดขึ้นโดยวิญญาณแห่งความกลัวที่มาจากภูติผีปิศาจ ตลอดเวลาหลายสิบปีในชีวิตการรับใช้ของข้าพเจ้า

พระเจ้าทรงใช้ข้าพเจ้าในการปลดปล่อยพี่น้องคริสเตียนหลายร้อยคนให้เป็นอิสระจากวิญญาณแห่งความกลัว ข้าพเจ้าจึงสามารถพูดได้ว่า

วิญญาณแห่งความกลัวนี้ไม่มีความเกี่ยวข้องกับความยำเกรงพระเจ้าเลย

พระธรรม 2 ทิโมธี 1:7 เปาโลได้กล่าวว่า “เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ประทานใจที่ขลาดกลัวแก่เรา แต่ประทานใจที่ประกอบด้วยฤทธานุภาพ ความรัก และความรู้จักบังคับตนเองแก่เรา” และใน 1 โยฮัน 4:18 กล่าวว่า “ในความรักนั้นไม่มีความกลัว แต่ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ได้ขจัดความกลัวเสีย ด้วยว่าความกลัวทำให้ทุกซ์ทรมาณ และผู้ที่มีความกลัวก็ยังไม่มีความรักที่สมบูรณ์” (KJV)

ความกลัวอันก่อให้เกิดความทุกซ์ทรมาณล้วนมาจากวิญญาณชั่ว และพวกมัน ไม่มีสิทธิ์ใดๆในชีวิตของผู้ที่ติดตามพระคริสต์ ความกลัวอันก่อให้เกิดความทุกซ์ทรมาณนั้นสามารถจذبรักษาให้หมดจดได้โดยยาที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งได้แก่ “ความยำเกรงพระเจ้า” นั่นเอง

นอกจากนี้ ความยำเกรงหรือเกรงกลัวในองค์พระผู้เป็นเจ้าก็ไม่ใช่ความกลัวชนิดเดียวกับความกลัวมนุษย์ แท้จริงแล้วคือ ความยำเกรงพระเจ้าจะปลดปล่อยเราจากความกลัวมนุษย์ เราจะได้รับเสริมกำลังจากความยำเกรงพระเจ้า เพื่อเราสามารถวางสัจการและสรรเสริญพระองค์ได้อย่างที่พระองค์ทรงสมควรจะได้รับ

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ “Awe” หรือ “ความน่าเกรงขาม” เป็นคำที่สามารถอธิบายถึงความยำเกรงพระเจ้าได้ดีที่สุดคำหนึ่ง คำว่า “Awesome” ซึ่งแปลเป็นไทยได้ว่า “ดียอดเยี่ยม” นั้นเป็นคำคุณศัพท์ที่มาจากคำนาม “Awe” ที่หมายถึงความน่าเกรงขามนั่นเอง ความน่าเกรงขาม ณ ที่นี้ สามารถอธิบายได้อย่างสมบูรณ์ถึงท่าทีของเราที่มีต่ออำนาจสูงสุด, ฤทธานุภาพและความบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

คำอีกหนึ่งคำที่สามารถอธิบายความยำเกรงพระเจ้าได้ดี คือคำว่า การเคารพนับถืออย่างลึกซึ้ง (Reverence)

การเคารพนับถืออย่างลึกซึ้งนี้คือท่าทีที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่เราได้รับการสำแดงของพระเจ้า

ท่านจะไม่สามารถแสดงท่าทีแห่งความเคารพนับถืออย่างลึกซึ้งเช่นนี้ได้โดยปราศจากการสำแดงที่มาจากพระเจ้า ข้าพเจ้ามีความเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่า เมื่อพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์เองแก่เราแล้ว

ท่าทีแห่งการแสดงออกด้วยความเคารพนับถืออย่างลึกซึ้งคือสิ่งเดียวที่เราควรตอบสนองกลับไปแด่พระองค์

ลักษณะท่าทีที่มากับการเคารพนับถืออย่างลึกซึ้ง คือ ความอ่อนน้อมถ่อมตน

ความอ่อนน้อมถ่อมตนนั้นคือท่าทีที่การแสดงออกอย่างชัดเจนถึงความยำเกรงพระเจ้าในชีวิตของบุคคลหนึ่ง ท่าทีของความขโสโอหัง, เย่อหยิ่ง, พึ่งพาตนเอง และยกย่องเชิดชูตนเอง (อย่างเช่นที่ใครหลายคนในพวกเรากำลังปฏิบัติอยู่นั้น) ไม่มีความเกี่ยวข้องกับความยำเกรงพระเจ้า

ในทางตรงกันข้าม บุคคลที่มีทัศนคติที่เย่อหยิ่งนั้นเป็นผู้ที่ปราศจากความยำเกรงพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง!

ความจริงอีกเรื่องหนึ่งที่ได้ถูกเปิดเผยขึ้น โดยพระวจนะของพระเจ้าก็คือ สิ่งที่ท่านยำเกรงหรือเกรงกลัวนั้นละ คือพระเจ้าสำหรับตัวท่าน

ในพระธรรมปฐมกาล บทที่ 31 นั้น ยาโคบได้กล่าวกับลาบันผู้เป็นพ่อตาว่า “ท่านสร้างความทุกซ์ใจให้แก่ฉันอย่างมาก แต่พระเจ้าทรงดูแลฉัน” ..

พระธรรมปฐมกาล 31:42 ยาโคบได้กล่าวดังนี้

“เว้นแต่ว่า พระเจ้าของบิดาข้าพเจ้า พระเจ้าของอับราฮัมและผู้ซึ่งอิสอัคเกรงกลัว ไม่ทรงสถิตอยู่กับข้าพเจ้าแล้ว

ครั้งนี้ท่านคงให้ข้าพเจ้าไปตัวเปล่าเป็นแน่ พระเจ้าทรงเห็นความทุกซ์ใจของข้าพเจ้าและภาระงานตรากตรำแห่งมือของข้าพเจ้า

และทรงห้ามท่านเมื่อคืนวานนี้” (KJV)

ยาโคบกล่าวถึงพระเจ้าในฐานะ “พระเจ้าของอับราฮัม และพระเจ้าซึ่งอิสอัคเกรงกลัว” หรือสามารถแปลได้อีกหนึ่งความหมายว่า พระเจ้าที่อิสอัคเกรงกลัวพระองค์นี้เท่านั้นที่ทรงเป็นพระเจ้าที่เที่ยงแท้ และพระเจ้าพระองค์นี้ก็คือพระเจ้าของเราด้วย และในปฐมกาล 31:53 ยาโคบกล่าวว่า

“ขอให้พระเจ้าของอับราฮัมและพระเจ้าของนาโฮร์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าของบิดาของท่านทั้งสองทรงตัดสินความระหว่างพวกเรา” และยาโคบก็ปฏิญาณโดยอ้างถึงผู้ซึ่งอิสอัคบิดาของตนเกรงกลัว” (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับคิงเจมส์)

สิ่งที่เป็นความเกรงกลัวของยาโคบนั้นก็คือพระเจ้าของเขา สิ่งใดก็ตามซึ่งเป็นเหตุแห่งความเกรงกลัวของแต่ละบุคคล สิ่งนั้นก็คือพระเจ้าสำหรับบุคคลนั้น หากท่านเกรงกลัวความคิดเห็นของผู้อื่น คนเหล่านั้นก็คือพระเจ้าของท่าน, หากท่านเกรงกลัวความยากจน ความยากจนก็คือพระเจ้าของท่าน, หากท่านเกรงกลัวโรคร้ายและความเจ็บป่วย โรคร้ายและความเจ็บป่วยก็คือพระเจ้าของท่าน สิ่งใดก็ตามที่ท่านเกรงกลัว สิ่งนั้นก็คือพระเจ้าของท่าน ท่านเกรงกลัวหรือยำเกรงยาห์เวห์หรือเปล่า? พระองค์คือพระเจ้าของท่านหรือไม่?

ข้อคิดจากพระเยซูคริสต์

การเรียนรู้เกี่ยวกับความยำเกรงพระเจ้าท่ามกลางแสงสว่างของพระเยซูนั้นมีประโยชน์อย่างมหาศาล พระเยซูทรงเป็นพระบุตรที่พระบิดาทรงรักยิ่ง พระองค์ทรงกระทำแต่สิ่งอันเป็นที่พอพระทัยของพระบิดาตลอดวันคืนและชีวิตของพระองค์

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์กล่าวถึงการเจิมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งได้กำหนดไว้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพระเยซูคือ “องค์ผู้ช่วยให้รอด” – ผู้ทรงได้รับการตั้งเจิมไว้แห่งอิสราเอลที่ทุกคนเฝ้ารอ – ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ได้อธิบายลักษณะพิเศษทั้ง 7 ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงแต่งตั้งไว้เหนือพระเยซูคริสต์ ..

“จะมีหน่อหนึ่งแตกออกจากตอของเจสซี และกิ่งหนึ่งซึ่งงอกจากรากของเขานั้นจะเกิดผล

และพระวิญญาณของของยาห์เวห์จะทรงอยู่บนท่าน คือพระวิญญาณแห่งปัญญาและความเข้าใจ

พระวิญญาณแห่งคำปรึกษาและอนุภาพ พระวิญญาณแห่งความรู้และความยำเกรงยาห์เวห์” (อิสยาห์ 11:1-2 TSV)

จากพระคำข้างต้น เราจะเห็นการปรากฏของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทั้ง 7 ส่วน – ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้ง 7 ส่วนของพระเจ้า .. พระวิญญาณส่วนแรก คือ พระวิญญาณของพระเจ้า กล่าวคือ พระวิญญาณซึ่งตรัสในฐานะของบุคคลที่หนึ่งและในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ดังเช่นในพระธรรมกิจการของอัครทูต 13:2 “พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสว่า “จงตั้งบารนาบัสกับเซาโลไว้สำหรับงานที่เราเรียกให้พวกเขาทำนั้น” จะเห็นได้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสแก่พวกเขาโดยตรงในฐานะที่ทรงเป็นพระเจ้า

พระวิญญาณส่วนต่อมาคือ พระวิญญาณแห่งปัญญา, พระวิญญาณแห่งความเข้าใจ, พระวิญญาณแห่งคำปรึกษาหรือการวินิจฉัย, พระวิญญาณแห่งอนุภาพ, พระวิญญาณแห่งความรู้ และส่วนที่เจ็ด คือ พระวิญญาณแห่งความยำเกรงพระเจ้า นี่คือเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง จะเห็นได้ว่าการสำแดงส่วนสุดท้ายของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ชี้ชัดว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์และเป็นพระบุตรพระองค์เดียวที่พระบิดาทรงรักยิ่ง คือ ความยำเกรงพระเจ้า .. ในอิสยาห์ 11:3 ผู้เผยพระวจนะท่านนี้ได้บันทึกต่อไปอีกว่า

“และท่านผู้นั้นจะปดิดินดีในความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า จะไม่พิพากษาตามสิ่งที่ตาท่านได้เห็น หรือตัดสินตามที่หูท่านได้ยิน...”

ดังนั้น พระเยซูทรงได้รับการกำหนดไว้ให้เป็นพระเมสสิยาห์โดยการเจิมทั้งเจ็ดส่วนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณส่วนที่เจ็ดอันเป็นพระวิญญาณลำดับสุดท้ายก็คือ พระวิญญาณแห่งความยำเกรงพระเจ้า อีกทั้งยังได้มีการบันทึกในวรรคต่อมาว่า “ท่านผู้นั้นปิดยีนดีในความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า”

แน่นอนที่สุดว่าตัวของเราเองไม่มีสิ่งใดที่จะนำไปเปรียบเทียบหรือสามารถอยู่เหนือพระเยซูได้ หากพระเยซูพระบุตรพระองค์เดียวผู้เป็นที่รักยิ่งของพระเจ้าพระบิดา – ผู้เป็นพระเมสสิยาห์และพระผู้ไถ่บาปของมวลมนุษย์ยังทรงถูกตั้งเจิมไว้ให้มีความยำเกรงพระเจ้า และพระองค์ทรงมีความปิดยีนดีในความยำเกรงพระเจ้าอีกด้วย เราทุกคนยังจะกล้าพูดต่อไปหรือไม่ว่าเราไม่มีความจำเป็นที่ต้องยำเกรงพระเจ้า?

เราต้องเรียนรู้

ให้เราใคร่ครวญถึงปัจจัยต่างๆ ที่บ่งชี้ว่าเราต้องมีความยำเกรงพระเจ้า ในพระธรรมสดุดี 34:11 เป็นวรรคที่พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังตรัสดังต่อไปนี้:

“บุตรทั้งหลายเอ๋ย มาเถิด มาฟังเรา เราจะสอนเจ้าถึงความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า”

ความยำเกรงพระเจ้าเป็นเรื่องที่ต้องสั่งสอน พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสอนเราด้วยพระองค์เองถ้าเราตั้งใจฟังพระองค์ แต่ถ้าเราไม่ฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ก็จะไม่ทรงสอนเรา .. ในพระธรรมสดุดี 34:12-13

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอธิบายต่อไปถึงคุณลักษณะที่เราจะต้องมีเพื่อจะได้เข้าส่วนในประสบการณ์แห่งความยำเกรงพระเจ้าว่า..

“ใครก็ตามในพวกเจ้าที่รักชีวิต และปรารถนาวันคืนอันผาสุกยืนยาว ก็จงรักษาลิ้นให้พ้นจากความชั่ว
รักษาริมฝีปากให้พ้นจากการพูดโกหก”

การพูด คือ ลักษณะที่ชัดเจนอย่างแรกที่จะชี้ชัดถึงผู้ที่มีความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า – ลักษณะของคำพูดและวิธีการพูดจากปากของเขาเอง จะบ่งชี้ว่าเขายำเกรงพระเจ้าเพียงใด ขอให้พวกเราตั้งคำถามกับตนเองอย่างตรงไปตรงมาว่า:

การใช้คำพูดของเราแสดงถึงความยำเกรงพระเจ้าหรือไม่? มีบ้างไหมที่เราเอ่ยถ้อยคำที่แสดงออกถึงความหยิ่งยโส, การยกย่องตนเอง, ความขลาดกลัว, ความโกรธเคือง, ความใจร้อน และความไม่รู้จักยอมรับการตักเตือน? ลักษณะของถ้อยคำที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ล้วนแสดงให้เห็นถึงความไม่ยำเกรงพระเจ้า

ข้าพเจ้ามีความประทับใจอย่างลึกซึ้งซึ่งต่อความจริงเกี่ยวกับความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า .. ในพระธรรมสุภาษิตบทที่ 1

พระเจ้าตรัสกับประชากรที่ปฏิเสธพระองค์ด้วยถ้อยคำอันน่าสะพรึงกลัวทีเดียว

หลายครั้งเราไม่ได้ตระหนักถึงฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าทรงสามารถเป็นได้ เราจินตนาการไปว่าพระเจ้านั้นคือชายชราที่สุภาพอ่อน พระองค์จะตรัสเพียงแต่ถ้อยคำที่รื่นหูและชื่นใจ พระองค์จะทรงโอบกอดเราไว้เสมอ ทว่านั่นไม่ใช่การรับรู้พระองค์ในหลายๆทาง

ให้เราใคร่ครวญสิ่งที่พระเจ้าตรัสในพระธรรมสุภาษิต 1:25-29 ดังต่อไปนี้

“เจ้ามิได้รับรู้ในบรรดาคำแนะนำของเรา และไม่ยอมรับคำตักเตือนของเราเลย ฝ่ายเราจะหัวเราะเย้ยความหายนะของเจ้า เราจะเยาะเมื่อความกลัวลนลานมากระทบเจ้า เมื่อความหวาดกลัวของเจ้ามาถึงอย่างการกรังว่างเปล่า และความพินาศของเจ้ามาถึงอย่างลมหมุน เมื่อความซึมเศร้าและความปวดร้าวมาถึงเจ้า แล้วเขาจะทูลเรา แต่เราจะไม่ตอบ เขาจะแสวงหาเราอย่างขยันขันแข็ง แต่จะไม่พบเรา เพราะว่าเขาเกลียดความรู้ และไม่เลือกเอาความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า”

ผู้ที่กล่าวว่าเขาจะเยาะเย้ยเมื่อความกลัวลนลานได้เข้ามา คือองค์พระผู้เป็นเจ้า, ผู้ที่กล่าวว่าแม้เขาจะแสวงหาเราอย่างขยันขันแข็ง แต่พระองค์จะไม่ตอบ ก็คือองค์พระผู้เป็นเจ้า สอนวรรคสุดท้ายได้ให้คำอธิบายเหตุผลไว้อย่างชัดเจนว่า: เพราะประชากรของพระองค์นั้นซึ่งความรู้พวกเขาไม่ได้เลือกเอาความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า การที่เราปฏิเสธความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็เป็นสัญญาณหนึ่งซึ่งบ่งชี้อย่างชัดเจนว่าชีวิตของเรานั้นจะไม่ได้รับการช่วยยั้งจากการถูกพิพากษา .. พระธรรมสุภาษิต 1:7 กล่าวไว้ว่า:

“ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นบ่อเกิดของความรู้ ส่วนคนโง่หมิ่นปัญญาและคำสั่งสอน”

ทัศนคติที่ดูหมิ่นความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็คือการประจานความโง่เขลาของตนเอง .. และดังที่ดรัสไว้ ในพระธรรมสุภาษิต 3:7..

“อย่าทำตัวฉลาดตามสายตาของตนเอง จงยำเกรงพระเจ้า และออกไปเสียจากความชั่วร้าย”

เราจะไม่วางใจในปัญญาของเราเอง หากเราสิ้นปรีไปด้วยความเชื่อมั่นในตนเองและมั่นใจว่าเราเป็นผู้รู้คำตอบสำหรับทุกๆสิ่งแล้ว เราก็ไม่เหลือช่องว่างใดๆในชีวิตให้กับความยำเกรงพระเจ้า

อีกหนึ่งส่วนซึ่งถูกกล่าวถึงก็คือเราจะต้อง “ออกไปเสียจากความชั่วร้าย” เราถูกตักเตือนว่า เราต้องไม่มีส่วนร่วมกับความชั่วร้ายทุกชนิด และต้องประกอบไปด้วยความยำเกรงพระเจ้า หากเราต้องการที่จะครอบครองความยำเกรงพระเจ้าแล้วละก็ เราจะต้องละทิ้งความชั่วทุกรูปแบบ เราไม่สามารถนำความชั่วร้ายและความยำเกรงพระเจ้ามารวมกันได้ เราจะต้องตัดสินใจเลือกเดินไปในทางใดทางหนึ่ง

เรากำลังจัดเตรียมพื้นที่ของชีวิตเราไว้สำหรับสิ่งใด ระหว่าง: ความยำเกรงในองค์พระผู้เป็นเจ้า หรือ สิ่งสารพันอันชั่วร้าย?